Nr. 3. Tarnopol, dnia 1 lutego 1929. Rok IX.

TARNOPOLSKI Dziennik Wojewódzki

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Urząd Wojewódzki.

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy. Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku służbowego do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 zł.

Treść działu urzędowego:

A. Rozporządzenia.

B. Zarządzenia.

C. Zarządzenia okólne.

D. Ogłoszenia, Obwieszczenia, Komunikaty i t. d.

E. Ruch służbowy.

F. Dział nieurzędowy.

A. ROZPORZĄDZENIA.

52

Rozporządzenie

Ministra Skarbu z dnia 31-go października 1928 r. w przedmiocie uprawy tytoniu w r. 1929.

Na podstawie artykułu 6, 7 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawa tytoniu dozwolona jest:

1) w małopolskich okręgach uprawy tytoniu, obejmujących powiaty:

a) w województwie stanisławowskiem: horodeński, kołomyjski, kosowski, peczeniżyński, rohatyński i śniatyński,

b) w województwie tarnopolskiem: borszczowski, buczacki, czortkowski, kopyczyniecki, podhajecki, skałacki. tarnopolski, trembowelski, zaleszczycki i zbaraski,

2) w wołyńskim okręgu, obejmującym powiaty województwa wołyńskiego:

a) krzemieniecki, dubieński rówieński oraz

b) zdołbunowski, południową część powiatu łuckiego po linję kolei Kowel—Zdołbunów, horohowski i włodzimierski,

3) w grodzieńskim okręgu, obejmującym powiaty: grodzieński, wołkowyski, i augustowski w województwie białostockiem,

4) w pomorskim okręgu, obejmującym powiat grudziądzki w województwie pomorskiem,

5) w śląskim okręgu, obejmującym powiat rybnicki w województwie śląskiem,

6) w lubelskim okręgu, obejmującym powiaty: chełmski, hrubieszowski, krasnystawski, tomaszowski i zamojski.

§ 2. Do uprawy tytoniu wymagane jest urzędowe pozwolenie. Pozwolenie to mogą otrzymać rolnicy, którzy zobowiążą się:

a) uprawiać tytoń na przestrzeni gruntu, obejmującym co najmniej 600 m²,

b) użyć do uprawy tytoniu nasienia, dostarczonego przez urzędy i zakłady monopolu tytoniowego,

c) stosować się do przepisów wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu oraz do pouczeń i wskazówek, udzielonych przez organa, nadzorujące uprawę tytoniu, w sprawie uprawy rośliny tytoniowej, zbioru, suszenia, sortowania i dostawy do wykupu tytoniu,

d) odprzedać cały zapas wyprodukowanego surowca tytoniowego monopolowi tytoniowemu w wyznaczonych terminach i miejscach po cenach taryfowych, które ustanowi Minister Skarbu.

§ 3. Niezależnie od wymogów wskazanych w § 2 w powiatach województwa wołyńskiego, wymienionych w § 1 ustęp 2 punkt b), pozwolenia na uprawę tytoniu udzielane będą tylko wówczas, jeżeli:

1) w jednej miejscowości zgłoszona będzie pod uprawę tytoniu przestrzeń gruntu, wynosząca łącznie co najmniej 2 ha i

2) miejscowości te będą położone w bezpośredniem ze sobą sąsiedztwie i będą łączyć się z powiatami, wymienionemi w § 1 ustęp 2 punkt a), lub też w razie przerwy tworzyć będą takie skupienia, by łączna przestrzeń gruntu, zgłoszona pod uprawę tytoniu, wynosiła co najmniej 25 ha.

§ 4. pozwolenie na uprawę tytoniu może być udzielone tylko tym rolnikom, którzy posiadają zdolność do działań prawnych i którzy prowadzą gospodarstwo rolne zawodowo i samodzielnie.

Osobom, prowadzącym wspólne gospodarstwo rolne może być udzielone tylko jedno pozwolenie na uprawę tytoniu.

§ 5. Od uprawy tytoniu wyklucza się:

1) osoby skazane prawomocnie za naruszenie przepisów:

a) w przedmiocie opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą,

b) w przedmiocie obrotu towarowego z w. m. Gdańskiem,

c) w przedmiocie monopolu tytoniowego,

2) osoby, które uprawiając tytoń w r. 1928 na podstawie urzędowego pozwolenia, nie zastosowały się do przepisów o uprawie tytoniu lub do zarządzeń, wydanych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, podległe jej urzędy, zakłady i organa w przedmiocie uprawy tytoniu.

§ 6. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego upoważniona jest do wyłączenia od uprawy tytoniu miejscowości, położonych w okręgach uprawy tytoniu, wymienionych w § 1, o ile takie wyłączenie okaże się konieczne z powodu trudności w wykonywaniu dozoru nad uprawą tytoniu oraz w przeprowadzeniu wykupu tytoniu, tudzież z powodu niestosowania się większości plantatorów tytoniu w tych miejscowościach do przepisów i wskazówek w przedmiocie uprawy tytoniu.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, powołane do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu, mogą odmówić wydania pozwoleń na uprawę tytoniu w miejscowościach, w których pod uprawę tytoniu zgłoszono mniej niż 2 ha gruntu.

§ 7. Grunt poddany uprawie tytoniu winien tworzyć jedną nierozdzieloną całość.

Wyjątkowo może urząd względnie zakład monopolowy, powołany do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu zezwolić na uprawę tytoniu w 2 lub więcej oddzielnych kawałkach gruntu o wymiarach jednak niemniejszych jak 300 m².

§ 8. Do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu powołane są:

1) dla małopolskich okręgów uprawy tytoniu — Urzędy Wykupu Tytoniu w Borszczowie, Jagielnicy i Zabłotowie i Państwowa Fabryka wyrobów tytoniowych w Monasterzyskach,

2) dla wołyńskiego okręgu—Urząd Wykupu Tytoniu w Krzemieńcu,

3) dla grodzieńskiego okręgu — Państwowa Fabryka wyrobów tytoniowych w Grodnie,

4) dla pomorskiego okręgu—Urząd Wykupu Tytoniu w Grudziądzu,

5) dla śląskiego okręgu — Państwowa Fabryka wyrobów tytoniowych w Wodzisławiu,

6) dla lubelskiego okręgu — Urząd Wykupu Tytoniu w Lublinie.

§ 9. Zgłoszenie o pozwolenie na uprawę tytoniu należy składać w urzędach względnie zakładach monopolu tytoniowego, wymienionych w § 8, wprost lub za pośrednictwem właściwych zarządów gminnych, najpóźniej do dnia 31 marca 1929 r. W powiatach, wymienionych w § 1 ustęp 2 punkt b) zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu winne być składane w terminie do 15 lutego 1929 r.

Zgłoszenie ma zawierać:

a) imię i nazwisko zgłaszającego się,

b) miejscowość, gminę, powiat,

c) przestrzeń gruntu, przeznaczoną pod uprawę,

d) dokładne określenie położenia gruntu, przeznaczonego pod uprawę,

e) oświadczenie zgłaszającego się, że obowiązuje się stosować do przepisów i zarządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

§ 10. Wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu, złożone do zarządów gmin, niezwłocznie przesłać łącznie z każdej gminy urzędom względnie zakładom monopolu tytoniowego, powołanym do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu.

§ 11. Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, powołane do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu, obowiązane są:

a) jeżeli przeciw udzieleniu pozwolenia nie zachodzi żadna przeszkoda lub wątpliwość, wydać je bezzwłocznie,

b) jeżeli przeciw udzieleniu pozwolenia zachodzą przeszkody, załatwić natychmiast zgłoszenie odmownie,

c) jeżeli zachodzą wątpliwości, czy nie istnieją przeszkody przeciw udzieleniu pozwolenia, bezzwłocznie przeprowadzić odpowiednie dochodzenia w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym akcyz i monopolów państwowych i stosownie do wyników tych dochodzeń załatwić zgłoszenie.

§ 12. Wydanie pozwolenia na uprawę tytoniu względnie odmowne załatwienie zgłoszenia winno nastąpić bezwarunkowo tak, żeby zgłaszający otrzymał odpowiedź na zgłoszenie najpóźniej do dnia 15 maja 1929 r.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, powołane do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu, zawiadamiają terytorjalnie właściwe urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych o udzieleniu pozwolenia na uprawę tytoniu imiennemi wykazami, zestawionemi według poszczególnych powiatów do dnia 31 maja 1929 r.

§ 13. Pozwolenie na uprawę tytoniu ważne jest tylko dla tej osoby, na której nazwisko opiewa, oraz tylko dla gruntu, przestrzeni i gatunku tytoniu. oznaczonych w pozwoleniu.

§ 14. W razie zmiany osoby użytkowcy gruntu, na którym tytoń jest uprawiany, wskutek sprzedaży, wydzierżawienia i t. p. posiadacz pozwolenia na uprawę tytoniu obowiązany jest pozwolenie to oddać nowemu użytkowcy gruntu i o zaszłej zmianie donieść do 8-miu dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu. Organ ten uwidacznia w pozwoleniu zmianę osoby plantatora. W tym wypadku przechodzą na nowego użytkowcę gruntu wszystkie prawa i obowiązki, połączone z posiadaniem pozwolenia.

Gdy posiadacz pozwolenia umrze, pozwolenie przechodzi na jego spadkobiercę lub następcę prawnego. W tym wypadku nie jest wymagane doniesienie o zmianie osoby plantatora.

§ 15. Osoba, która zrzeka się pozwolenia na uprawę tytoniu, obowiązana jest otrzymane pozwolenie najdalej do dnia 30 czerwca 1929 r. zwrócić właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu, lub wprost urzędowi względnie zakładowi monopolu tytoniowego, który to pozwolenie wydał.

§ 16. Zmiana gruntu zgłoszonego pod uprawę tytoniu na inny może nastąpić tylko za uprzedniem zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

Podania o zezwolenie na zmianę gruntu, zgłoszonego pon uprawę tytoniu na inny, należy składać najpóźniej do dnia 15 maja 1929 r.

Uprawę tytoniu przez upoważnionego plantatora na innym gruncie niż wymieniony w pozwoleniu na uprawę tytoniu, uważa się w myśl art. 60 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) za niedozwoloną.

§ 17. Gdy plantator zwiększa lub zmniejsza przestrzeń gruntu w pozwoleniu oznaczoną, obowiązany jest zawiadomić o tem najpóźniej do dnia 30 czerwca 1929 r. właściwy organ monopolu tytoniowego, wykonywający nadzór nad uprawą tytoniu, a organ ten uwidoczni zmianę tę w pozwoleniu.

§ 18. Zmniejszenie przestrzeni gruntu, zgłoszonej pod uprawę tytoniu, poniżej najniższego wymiaru, przepisanego w § 2 punkt a), pociągnie za sobą niezależnie od kary, przewidzianej w art. 62 ustawy karnej skarbowej, wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

Za usprawiedliwienie niedotrzymania najmniejszej przepisanej przestrzeni uważa się przedstawienie przez plantatora dowodu, że poczyniono przygotowania do uprawy tytoniu w zgłoszonem rozmiarze, że jednak nie można było przeprowadzić uprawy w tym rozmiarze wskutek wydarzeń, którym plantator nie mógł zapobiec, np. wskutek posuchy, powodzi i t. p.

O tych wypadkach obowiązany jest plantator donieść w przeciągu 8-miu dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad

uprawą tytoniu, a organ ten usprawiedliwienie po sprawdzeniu zapisze w pozwoleniu na uprawę.

§ 19. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego oznacza gatunki tytoniu, dozwolone do uprawy w poszczególnych okręgach i miejscowościach.

Odpowiednie nasienie do uprawy tytoniu wydają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego bezpłatnie.

Uprawę innego gatunku tytoniu aniżeli dozwolonego w odnośnym okręgu względnie miejscowości uważa się za niedozwoloną uprawę tytoniu.

§ 20. Pozwolenie na uprawę tytoniu uprawnia plantatora także do wyhodowania rozsady tytoniowej w rozsadnikach. Rozsadę tytoniową może plantator odstępować innym plantatorom, posiadającym pozwolenie na uprawę tego samego gatunku tytoniu.

Po ukończeniu wysadzania roślin tytoniowych w grunt, a najpóźniej do dnia 15 lipca 1929 r. obowiązany jest plantator rozsadę tytoniu, pozostałą w rozsadnikach zniszczyć.

§ 21. Produkcja liści odrostowych jest zabroniona.

Wyjątkowo w razie zniszczenia liści pierwotnych roślin tytoniowych wskutek klęsk elementarnych, może plantator uzyskać pozwolenie na produkcję liści odrostowych, jeżeli zniszczenie to miało miejsce przed 15 sierpnia 1929 r.

Pozwolenie na produkcję liści odrostowych wydaje urząd względnie zakład monopolu tytoniowego, który udzielił pozwolenia na uprawę tytoniu.

§ 22. Uprawa innych ziemiopłodow pomiędzy roślinami tytoniowemi jest zakazana.

§ 23. Plantatorowie tytoniu obowiązani są pędy boczne i kwiaty roślin tytoniowych obłamywać.

§ 24. Łodygi tytoniowe obowiązany jest plantator, o ile wykup ich nie będzie zarządzony, natychmiast po zbiorze liści, a najpóźniej do dnia 15 października 1929 r. zniszczyć w sposób wykluczający ich użycie do celów, zabronionych ustawą o monopolu tytoniowym.

§ 25. Produkcja nasienia dozwolona jest tylko na zamówienie urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu. W razie zamówienia nasienia plantatorzy obowiązani są zgodzić się na wybór potrzennej ilości roślin nasiennych na ich plantacjach oraz zastosować się do wskazówek, udzielonych przez organa monopolu tytoniowego w przedmiocie produkcji nasienia.

§ 26. Plantatorzy tytoniu obowiązani są oznaczyć plantacje tytoniowe tablicami, wskazującemi imię i nazwisko plantatora oraz numer pozwolenia na uprawę tytoniu.

§ 27. Do czasu odstawienia zbioru tytoniu monopolowi tytoniowemu, plantator obowiązany jest donieść w ciągu 8-miu dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu, o każdem elementarnem lub innem bez winy jego powstałem zdarzeniu, które spowodowało utratę, zniszczenie lub uszkodzenie uprawianego przez niego tytoniu.

§ 28. Za wzorowe prowadzenie uprawy tytoniu i dostawę starannie wyprodukowanych liści tytoniowych będą przyznane plantatorom nagrody pieniężne przy odstawianiu zbioru monopolowi tytoniowemu.

§ 29. Sposób uprawy, zbioru, suszenia i przygotowania tytoniu do dostawy monopolowi tytoniowemu określają odrębne instrukcje i zarządzenia. Plantator obowiązany jest stosować się ściśle do postanowień tych instrukcyj i zarządzeń oraz do wskazówek i pouczeń, udzielanych na ich podstawie przez organa monopolu tytoniowego.

§ 30. Plantatorzy obowiązani są dostawić zbiór tytoniu w całości w celu odprzedaży monopolowi tytoniowemu do miejsc wykupu w terminach, wyznaczonych przez zarząd monopolu tytoniowego.

Za dowóz tytoniu do miejsca wykupu otrzymują plantatorzy stosowne wynagrodzenie.

Normy oceny tytoniu, ceny jego wykupu, miejsca i terminy dostawy oraz wysokość wynagrodzenia za dowóz tytoniu do miejsc wykupu ustalą odrębne zarządzenia.

§ 31. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udzielać może:

a) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy uprawiają tytoń na przestrzeni gruntu, przewyższającej najniższy wymiar oznaczony w § 2 punkt a), bezprocentowych zaliczek pieniężnych na rachunek należności za tytoń, odstawiany monopolowi tytoniowemu,

b) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy zobowiążą się uprawiać tytoń przez okres przynajmniej pięciu lat na przestrzeni powyżej 1 ha, długoterminowych oprocentowanych pożyczek na pokrycie wydatków inwestycyjnych, połączonych z uprawą tytoniu.

§ 32. Tytoń uprawiany bez urzędowego pozwolenia, albo na innym gruncie, niż wymieniony w pozwoleniu na uprawę tytoniu, albo innego gatunku, niż dozwolony w odnośnym okręgu i miejscowości, podlega zniszczeniu.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego mogą stosownie do postanowienia art 58 ustawy karnej skarwej z dnia 2 sierpnia 1926 r. udzielać osobom, winnym niedozwolonej uprawy tytoniu, dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu, jeżeli osoby te posiadały wszystkie warunki uzyskania we właściwym czasie pozwolenia na tę uprawę i jeżeli przestrzeń gruntu zajętego pod uprawę tytoniu odpowiada wymogom, określonym w § 2 punkt a), oraz jeżeli gatunek uprawianego tytoniu dozwolony jest do uprawy w odnośnej miejscowości.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego zawiadamiają o udzieleniu dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu właściwe terytorjalne urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

§ 33. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonywają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, wymienione w § 8, w przydzielonych im okręgach uprawy tytoniu i podległe im organa (instruktor uprawy tytoniu) oraz władze skarbowe z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów i organa wykonawcze tych władz.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego i podległe im organa nadzorcze czuwają nad tem, by plantatorzy stosowali się ściśle do przepisów i zarządzeń, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu oraz udzielają im w sprawach uprawy tytoniu pouczeń i wskazówek. Prócz tego organa nadzorcze monopolu tytoniowego spełniają wszelkie czynności, mające na celu zabezpieczenie całości zbioru tytoniu dla monopolu tytoniowego, a w szczególności przeprowadzają pomiary plantacyj tytoniowych, oszacowanie spodziewanego zbioru liści tytoniowych, kontrolują zapasy tytoniu po zbiorze i t. p.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, uprawnione są do wstępu na grunty oraz do wszystkich budynków, w których tytoń jest przechowywany. Czynności te należy wykonywać w obecności plantatora lub członka jego rodziny.

Sposób wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu przez władze skarbowe oraz ich organa wykonawcze określają odrębne przepisy.

§ 34. Na zasadzie art. 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są współdziałać w przyjmowaniu zgłoszeń na uprawę tytoniu, wspierać organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach, wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

Zarządom gmin wypłacać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego za każdy dzień asystencji, udzielonej na żądanie organów nadzorczych monopolu tytoniowego, wynagrodzenie w wysokości 5-ciu złotych.

§ 35. Dla celów doświadczalnych może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego według swego uznania udzielać pozwolenia na uprawę tytoniu na całym obszarze Państwa.

§ 36. Warunki uprawy tytoniu dla celów ściśle naukowo-doświadczalnych określi w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zgłoszenia o pozwolenia na taką uprawę należy składać do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Państwowe zakłady naukowe i szkoły rolnicze, tudzież zarządy państwowych ogrodów botanicznych mogą uprawiać tytoń w powyższych celach bez formalnego pozwolenia, obowiązane są jednak zawiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego najpóźniej do końca czerwca 1929 r.

§ 37. Zezwala się na uprawę w celach zdobniczo-ogrodniczych następujących odmian rośliny tytoniowej: Nicotiana affinis vell alata, Nicotiana Sanderae vel Sanderiana purpurea i rosea, tudzież Nicotiana colossea (Nicotiana albo Lehmannia tomentosa). Jednak osoby, które wymienione rośliny zasadziły i pielęgnują, obowiązane są zawiadomić o tem najpóźniej do końca czerwca 1929 r. miejscowo właściwy organ Kontroli Skarbowej.

Zaniechanie doniesienia pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 62 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

§ 38. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: **G. Czechowicz.**

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 98 z roku 1928, poz. 878).

B. ZARZĄDZENIA.

53

Zarządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 stycznia 1929, L. B. P. 211/29 w sprawie kreowania posterunku Policji Państwowej w Semenowie, powiat Trembowla.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 stycznia 1926 roku Nr. BP. 9114/25 zarządzam z dniem 1 lutego 1929 roku kreowanie posterunku P. P. w Semenowie powiat Trembowla.

Do rejonu tego posterunku przydzielam gminę Semenów, Humniska, Ostrowczyk, Zaścianocze, Małów, Podgórzany i Załawie a tem samem wydzielam powyższe gminy z rejonu posterunku P. P. w Trembowli.

Za Wojewodę: **Dr. Dziadosz** w. r.
Naczelnik Wydziału.

C. ZARZĄDZENIA OKÓLNE.

54

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AA. 3810/1. Warszawa, dnia 21 grudnia 1928 r.

W sprawie sposobu wydawania zaświadczeń dla przedstawiania kandydatów na ławników sądów pracy.

Okólnik Nr. 260.

Do wszystkich P. P. Wojewodów (oprócz Poznańskiego i Pomorskiego) oraz p. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Zgodnie z § 6 p. a rozporządzenia Min. Sprawiedliwości, Min. Pracy i Op. Społ. oraz Min. Przemysłu i Handlu z dnia 30. XI. 1928 r. w sprawie powoływania ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 867) powiatowe władze administracji ogólnej wydawać winny stowarzyszeniom zawodowym pracodawców i pracowników oraz zarządom przedsiębiorstw państwowych i samorządowych zaświadczenie wymagane od tych organizacyj przy składaniu przez nie list kandydatów na ławników i zast. ławników sądów pracy i sądów okręgowych.

Wobec prowadzonej obecnie akcji uruchomienia sądów pracy, a także wobec konieczności ustalenia jednolitej praktyki władz adm. ogólnej przy wydawaniu omówionych wyżej zaświadczeń — w porozumieniu z Panem Ministrem Pracy i Op. Społ. zarządzam co następuje:

p. 1. Zaświadczenia przewidziane w § 6 p. a powołanego rozporządzenia wydaje pow. wł. adm. og. we wszystkich wypadkach, przewidzianych w § 6 p. a rozporz. za wyjątkiem wypadków, gdy stowarzyszenie zawodowe pracownicze posiada statut zarejestrowany przez Inspektora Pracy.

p. 2. W szczególności pow. wł. adm. ogólnej wydaje zaświadczenia:

a) stowarzyszeniom pracodawców na stwierdzenie faktu, że stowarzyszenia te czynne są w okręgu sądu pracy oraz, że posiadają charakter stowarzyszenia zawodowego;

b) stowarzyszeniom zawodowym pracowników, jeżeli statut danego stowarzyszenia był zarejestrowany przez władze adm. ogólnej, na stwierdzenie, że stowarzyszenie jest czynne w okręgu sądu pracy i posiada charakter stowarzyszenia zawodowego;

c) przedsiębiorstwom państwowym i samorządowym, stwierdzające, że są one czynne w okręgu sądu pracy i że nie należą do stowarzyszeń zawodowych pracodawców.

p. 3. Stowarzyszenie zawodowe uznaje się za czynne na obszarze sądu pracy, jeżeli jego zarejestrowany statut zezwala na działalność na tym obszarze.

Przedsiębiorstwo państwowe lub samorządowe uznaje się za czynne w okręgu sądu pracy, jeżeli w okręgu tym posiada siedzibę lub jakikolwiek zakład pracy.

p. 4. Stowarzyszenie pracodawców uznaje się za posiadające charakter stowarzyszenia zawodowego, jeżeli celem jego działalności jest obrona interesów gospodarczych i zawodowych pracodawców w szczególnej gałęzi lub też w kilku gałęziach przemysłu i handlu, bankowości lub innej gałęzi gospodarstwa narodowego.

Stowarzyszenie pracownicze uznaje się za posiadające charakter stowarzyszenia zawodowego, jeżeli celem jego działalności jest obrona interesów gospodarczych i zawodowych pracowników poszczególnych gałęzi pracy.

Stwierdzenie faktu, że przedsiębiorstwo państwowe lub samorządowe nie należy do stowarzyszenia zawodowego pracodawców, uprawnionego do składania list kandydatów, następuje przez złożenie starostwu pisma, w którem zarząd przedsiębiorstwa winien tę okoliczność wyjaśnić. Pismo takie stanowi dowód wystarczający do wydania odnośnego zaświadczenia, o ile starostwu nie są znane notoryczne fakty, któreby takiemu oświadczeniu zaprzeczały.

p. 5. Zaświadczenie dla stowarzyszeń zawodowych wydaje się na podstawie następującego wzoru:

ZAŚWIADCZENIE.

Na podstawie § 6 p. a) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1928 r. w sprawie powoływania ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 867) zaświadczam, że (nazwa organizacji) ...., działając na podstawie statutu zarejestrowanego przez .... w dniu .... za Nr. .... jest czynny (e) .... w Okręgu Sądu Pracy w ....

Jednocześnie po zapoznaniu się z celami stowarzyszenia uwidocznionemi w jego statucie, zaświadczam, że (nazwa stowarzyszenia) posiada charakter stowarzyszenia zawodowego pracodawców wzgl. pracowników (wyraz niepotrzebny zakreślić).

Zaświadczenie niniejsze wydaje się celem przedstawienia władzom właściwym, jako dowód uprawniający organizację do złożenia listy kandydatów na ławników i zastępców ławników z okręgu Sądu Pracy w ....

Starosta (podpis)

p. 6. Zaświadczenia dla przedsiębiorstw państwowych lub samorządowych uprawnionych do składania list kandydatów wydaje się na podstawie następującego wzoru:

ZAŚWIADCZENIE.

Na podstawie § 6 p. a) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1928 r. w sprawie powoływania ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 867) zaświadczam że (nazwa przedsiębiorstwa) .... posiada w okręgu Sądu Pracy w .... zakład pracy.

(nazwa przedsiębiorstwa) .... nie należy do stowarzyszenia zawodowego pracodawców, uprawnionego do samodzielnego złożenia listy kandydatów na ławników i zastępców ławników.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się celem przedstawienia władzom właściwym jako dowód, uprawniający organizację do złożenia listy kandydatów na ławników i zastępców ławników z okręgu Sądu Pracy w ....

Starosta (podpis)

p. 7. Zaświadczenie, przewidziane w niniejszym okólniku, wydawać należy na podstawie pisemnego lub ustnego zwrócenia się stowarzyszenia, względnie przedsiębiorstwa, lub należycie upoważnionego jego przedstawicieia, za okazaniem poświadczonego odpisu statutu, o ile powiatowa władza administracji ogólnej sama takiego statutu nie posiada. Podania w tych sprawach wolne są od opłat stemplowych zgodnie z art. 142 p. I. ustawy z dn. 1. VII. 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

Sławoj Składkowski w. r.
Minister.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SO. 49/29. Tarnopol, dnia 14 stycznia 1929 r.

Panom Starostom powiatowym Województwa Tarnopolskiego

do wiadomości z poleceniem ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

55

Starostwo powiatowe Brzeżany.

L. 29216/6. Brzeżany, dnia 7 stycznia 1929.

Tępienie korówki (wełnistej mszycy) na jabłoniach.

Do Magistratu miasta Brzeżan, wszystkich Zwierzchności gminnych oraz Posterunków Policji Państwowej w powiecie.

W rozporządzeniu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 8 VIII. 1928 Dz. u. Rz. P. Nr. 77 poz. 689 obowiązującem od 20 VIII. 1928 ogłoszony został (art. 7) obowiązek bezpośredniego nadzoru nad tępieniem korówki t. j. szkodnika na jabłoniach.

Bezpośredni nadzór nad niszczeniem tego szkodnika należy do Zarządu gmin. Pierwszym celem tej akcji jest czuwanie by do obrotu nie dostawały się jabłonie opanowane przez korówkę lub ze śladami uszkodzeń przez nią spowodowanych.

Obowiązek tępienia korówki ciąży na osobach użytkujących grunty, na których rosną jabłonie oraz zarządzających takiemi gruntami, a także na osobach w których posiadaniu znajdują się jabłonie od gruntu odłączone.

Podając powyższe do wiadomości polecam ściśle się stosować do rozp. Min. Roln. na wstępie cytowanego, a treść jego podać do publicznej wiadomości z tem, że w razie niewykonania zarządzeń przez osoby do tego obowiązane, zarządzenia wykonane zostaną na koszt osób, obowiązanych do ich wykonania, niezależnie od zastosowania przepisów karnych, przewidzianych w art. 13—17 rozp. Prez. Rzczplitej z 19 XI. 1927 dz. u. Rz. P. Nr. 108 poz. 922.

Zarazem Starostwo po porozumieniu się z Inspektorem rolniczym przy tut. Wydziale powiatowym wyznaczyło p. inż. Jana Serafina, instruktora rolnego, który korzystać będzie z uprawnienia o którem mowa w art. 8 rozp. Prez. Rzczplitej z 8 VIII. 1928 Dz. u. Nr. 77 poz. 689 a mianowicie ma prawo wstępu na grunta, gdzie rosną jabłonie lub inne drzewa owocowe, do wszelkich pomieszczeń sprzedaży lub przechowywania jabłoni, badania jabłoni, bezpłatnego pobierania uszkodzonych części jabłoni dla ich zbadania i wreszcie do żądania informacji od stron obowiązanych do tępienia korówki.

Starosta powiatowy: **Koczyński** w. r.

56

Starostwo powiatowe Brzeżany.

L. 3329/6. Brzeżany, dnia 8 stycznia 1929.

W sprawie niszczenia berberysu.

Do Magistratu miasta Brzeżan oraz wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie i Posterunków Policji Państwowej.

Według rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 31 VII. 1928 Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 697 należy bezpośredni nadzór nad wykonaniem tępienia berberysu zwyczajnego do właściwych Zarządów gmin.

Obowiązek niszczenia berberysu zwyczajnego ciąży na osobach użytkujących grunta porosłe berberysem lub zarządzających takiemi gruntami.

Do dnia 1 maja 1929 berberys winien być zniszczony na gruntach tamt. gminy, prócz berberysu rosnącego w ogrodach botanicznych oraz wewnątrz lasów w odległości conajmniej 200 mtr. od brzegu lasu.

Osoby, które na swych gruntach nie zniszczą berberysu do 1 V. 1929 ulegną karze przewidzianej w art. 13—17 rozp. Prez. Rz. z 19 XI. 1927 Dz. U. Rz. Nr. 108 poz. 922.

Niniejsze zarządzenie należy natychmiast podać do publicznej wiadomości w sposób zwyczajnie tam praktykowany.

Upoważniony w charakterze kontrolora tej akcji inż. Jan Serafin korzystać będzie ze swych praw przysługujących mu analogicznie jak przy tępieniu korówki.

Starosta powiatowy: **Koczyński** w. r.

D. OGŁOSZENIA, OBWIESZCZENIA, KOMUNIKATY i t. d.

57

Ogłoszenie o nadaniu Medalu Za Ratowanie Ginących.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zarządzeniem z dnia 28 grudnia 1928 nadał na zasadzie rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 37, poz. 351) **Franciszkowi Rajpoldowi**, posterunkowemu Policji Państwowej w Zaleszczykach

Medal Za Ratowanie Ginących

za uratowanie życia tonącemu w dniu 3 sierpnia 1927 r.

58

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 16 stycznia 1929, L. B. P. 11811/28 w sprawie rozwiązania stowarzyszenia gimnast. i straży ogniowej „Łuh“ w Zborowie.

Stosownie do postanowień § 27 ustawy o prawie stowarzyszania się z d. 15 listopada 1807, austr. Dz. u. p. Nr. 134 podaję do powszechnej wiadomości, iż stowarzyszenie gimnastyczne i straży ogniowej „Łuh“ z siedzibą w Zborowie zostało rozwiązane prawomocnem orzeczeniem Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z dnia 10 marca 1928, L. BP. 1400/28.

Za Wojewodę: **Dr. Dziadosz** w. r.
Naczelnik Wydziału.

59

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 5 stycznia 1929, L. S. O. 13151 w sprawie współdziałania z gminą m. st. Warszawy w zakresie zapobiegania wzrostowi bezdomnych w Warszawie.

Odnośnie do okólnika Nr. 178 M. S. W. z dnia 13/X 1927 Nr. S. G. 4140 ogłoszonego tut. zarządzeniem z dnia 29/X 1927 L. 5748/SOP. w sprawie zapobiegania wzrostowi bezdomnych w Warszawie po myśli reskr. M. S. W. z dnia 12/XII 1928 L. S. G. 1105/5/28 — zwracam ponownie uwagę ludności tut. Województwa na trudności znalezienia w stolicy Państwa dachu nad głową i pracy. W szczególności w stolicy istnieje tak gwałtowny brak pomieszczeń, że m. st. Warszawa nie może ich dostarczyć własnym mieszkańcom, a tem mniej przyjezdnym z innych gmin. Prowadzona przez gminę stołeczną akcja budowy baraków dla bezdomnych pokrywa zaledwie drobną część potrzeb stałych mieszkańców stolicy. W sytuacji tej m. st. Warszawa zmuszone będzie korzystać z całą bezwzględnością w stosunku do przyjezdnych bezdomnych z postanowień ustawy o opiece społecznej z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. Rz. P. Nr. 92 poz. 726) i odsyłać bezdomnych względnie potrzebujących opieki do gmin, w których oni posiadają prawo do opieki trwałej.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

60

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. B. 8003. Tarnopol, dnia 12 stycznia 1929.

Ogłoszenie

w sprawie zasad pokrywania opłat szkolnych za dzieci urzędników państwowych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego okólnikiem z 15 października r. 1928 Nr. O. Prez. 6022 nałożyło na strony starające się o zwrot opłat szkolnych za dzieci uczęszczające do zakładów prywatnych oraz na dyrekcje szkół prywatnych obowiązek przedłożenia zaświadczenia, że dziecko nie mogło być przyjęte do najbliższej lub miejscowej szkoły państwowej.

Dla uniknięcia trudności w uzyskaniu przez rodziców żądanych w powyższych okólnikach zaświadczeń, zwłaszcza w obecnym czasie, gdy nauka w szkołach już się rozpoczęła, winny Kuratorja oraz Dyrekcje szkół stosować okólnik z dnia 17 września 1928 Nr. O. Prez. 5543/28 z jaknajdalej idącemi ułatwieniami dla stron interesowanych.

Przedewszystkiem więc należy przyjmować ustne zgłoszenia rodziców bez żądania specjalnych podań o wydanie zaświadczeń, a dzieci, uczęszczające do szkół prywatnych nawet i tych, które posiadają tylko niepełne prawa szkół państwowych (kat. B), należy przyjmować wyjątkowo w bieżącym roku szkolnym do szkół państwowych na wolne jeszcze miejsca **bez egzaminów wstępnych**

Równocześnie wyjaśnia się: ponieważ istniejące w Państwie prywatne szkoły muzyczne nie są równorzędnemi (w rozumieniu art. 10 ustawy uposażeniowej z r. 1923) szkołami z państwowemi Konserwatorjami muzycznemi, niektóre zaś z nich mają przyznany zwrot opłat za naukę w myśl punktu 4 okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 4 września 1925 r. Nr. 14604, (okólnik M. S. Wewn. Nr. 91 z dn. 12. IX 1925 r.) przeto rodzice posyłający dzieci do szkół muzycznych w Warszawie i w Poznaniu, tj. w miastach, w których są państwowe Konserwatorja muzyczne, mogą otrzymywać zaświadczenia nawet w tych wypadkach, gdy dziecko nie z braku miejsca nie zostało przyjęte do Konserwatorjum państwowego.

Pozatem w związku z zapytaniami poszczególnych władz co do stosowania zarządzenia o przedstawianiu zaświadczeń szkół państwowych (okólnik M. S. Wewn. Nr. 178 z dn. 30. IX. 1928 r.) Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pismem z dnia 22 X. 1928 Nr. O. Prez. 6592/28 wyjaśniło:

1) Jeżeli w danej miejscowości niema równorzędnej państwowej szkoły zawodowej, rodzice winni przedstawić zaświadczenie właściwego Kuratorjum względnie dyrekcji szkoły państwowej w danej miejscowości, wyznaczonej przez odnośne Kuratorjum, że dziecko nie zostało przyjęte **do najbliższej równorzędnej państwowej szkoły zawodowej** z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie (punkt 11 okólnika M. S. Wewn. Nr. 91 z dn. 12. IX. 1925 r.).

2) W wypadku, gdy dzieci zostały przeniesione w bieżącym roku szkolnym z gimnazjum państwowego w danej miejscowości do prywatnego gimnazjum w innej miejscowości, mają możność powrotu do gimnazjum państwowego z którego były przeniesione, w myśl powołanego wyżej okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 13 października 1928 Nr. O. Prez. 6022/28. Gdyby jednak powrót ten uniemożliwiony był z powodu stwierdzonego obecnie braku wolnego miejsca w gimnazjum państwowem, odnośne zaświadczenie dyrekcji państwowej szkoły, wyznaczonej przez Kuratorjum, uprawniać będzie do żądania zwrotu opłaty szkolnej.

3) Obowiązek dostarczenia poświadczenia odnosi się zarówno do dzieci, które w bieżącym roku szkolnym wstąpiły do I klasy, jak również do dzieci, które rozpoczęły naukę w prywatnej szkole średniej ogólnokształcącej lub zawodowej w latach ubiegłych, a obecnie uczęszczają do II lub wyższej klasy danej szkoły prywatnej.

Również oznajmiło Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego okólnikiem z 21 listopada 1928 Nr. O. Prez. 7301, że za dzieci, uczęszczające do prywatnych szkół artystycznych, a w szczególności do szkół muzycznych (z wyjątkiem szkół muzycznych w Warszawie i Poznaniu) i szkół sztuk plastycznych, wyszczególnionych w rozdziale IV wykazu, ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 31 sierpnia 1928 r. Nr. 200, poz. 466 — przysługuje rodzicom zwrot opłaty szkolnej na podstawie zaświadczenia, wydanego przez właściwe Kuratorjum Okręgu Szkolnego, a stwierdzającego, że w danej miejscowości niema równorzędnej państwowej szkoły artystycznej.

O tem zawiadamia się interesowanych urzędników i funkcjonarjuszy państwowych celem ścisłego zastosowania przy przedkładaniu próśb o zwrot opłaty szkolnej za II. półrocze roku szkolnego 1928/29.

Za Wojewodę: **Siedlecki** w. r.
Wicewojewoda.

61

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SO. 13.559. Tarnopol, dnia 8 stycznia 1929.

Włóczęgostwo i wyłudzanie wsparć.

Ogłoszenie.

1) Bordo Walerja, córka Franciszka i Jadwigi ur. w 1890 r. w Oględowie, przynależna do gm. Oleśnica, pow. stopnicki, woj. Kieleckie;

2) Praski Franciszek, syn Franciszka i Józefy ur. w 1894 r., przynależny do wsi Praszczyki, gm. Panki, pow. Częstochowski, wojew. Kieleckie;

3) Zębalski Józef, 4) Steinkeller Szymon, 5) Genewajch Didja, 6) Kurek Ludwik i 7) Skupiński Michał przynależni do Magistratu m. Zawiercia, woj. Kieleckiego;

8) Wróbel Felicja, 9) Polakowski Kazimierz i 10) Czyż Piotr, ur. w 1903 r. przynależni do Magistratu m. Sosnowca, pow. Będziński, wojew. Kieleckie;

11) Zieliński Jan, syn Franciszka i Marjanny, ur. w 1905 r. w Piaskach Grojeckich, gm. Bodzechów, pow. Opatowski wojew. Kieleckie;

12) Drelich Michał, urodzony i przynależny do gminy Nockowa, pow. Ropczyce, wojew. Krakowskie;

13) Józef Malina, syn Marcina i Karoliny ur. w r. 1885 z Sieniawy, pow. Jarosław;

14) Jakób Surówka, syn Jakóba i Katarzyny ur. w r. 1886, z Hubicz, pow. Drohobycz;

15) Józef Grzebień, syn Franciszka i Marjanny, ur. w r. 1901 z Rymanowa pow. Sanok;

16) Józef Dobosz, syn Piotra i Petroneli, lat 22, ze Srogowa górnego, pow. Sanok;

17) Chaja Uher, zw. Jolles z Chyrowa, pow. Stary Sambor;

18) Djonizy Wróblewski, syn Djonizego i Julji, ur. w r. 1880 z córką Marją z Drohobycza;

19) Markus Leitner false Leinwohl, lat 58, syn Salomona i Sary z Rawy ruskiej;

20) Daniel Hryb, syn Michała i Katarzyny z Waniowic, pow. Sambor, oraz

21) Hryńko Łoskow, mieszkaniec gminy Wierzbów, pow. Brzeżany, wojew. Tarnopolskie, włóczą się po kraju i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami od gmin datki pieniężne na rachunek gminy ich przynależności.

Zawiadamiając o powyższem polecam Panom Starostom, by wydali w tej sprawie stosowne zarządzenia, a w szczególności należy zawiadomić o powyższem podwładne gminy i zwrócić im uwagę, że ewentualnie udzielone wsparcia nie będą zwracane.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

62

L. DRP. I—282/29

Ogłoszenie.

Wojewoda Tarnopolski dekretem z dnia 20 września 1928 L. DRP. I—9307 nadał p. Inż. Karolowi Szwedowi, emer. referendarzowi VI st. sł. uprawnienie do wykonywania zawodu cywilnego inżyniera budownictwa z siedzibą biura w Tarnopolu.

Przysięgę służbową odebrał Starosta Powiatowy w Tarnopolu dnia 5 stycznia 1929.

63

L. DRP. I—283/29.

Ogłoszenie.

Wojewoda Tarnopolski dekretem z dnia 19 grudnia 1928 L. I—12795 nadał p. Inż. Schame Jaryczowerowi tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą biura w Tarnopolu.

Przysięgę służbową odebrał Starosta Powiatowy w Tarnopolu, dnia 6 stycznia 1929.

64

L. DRP. I—465/29.

Ogłoszenie.

Wojewoda Tarnopolski dekretem z dnia 19 grudnia 1928 L. DRP./I—13121, nadał p. Inż. Józefowi Mehlerowi tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą biura w Czortkowie.

Przysięgę służbową odebrał Starosta Powiatowy w Czortkowie dnia 9 stycznia 1929.

65

L. DRP. I—243/29.

Ogłoszenie.

Wojewoda Tarnopolski dekretem z dnia 19 grudnia 1928 L. DRP./I—13118 nadał p. Inż. Mojżeszowi Bernsteinowi ze Zbaraża, tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą biura w Podwołoczyskach.

Przysięgę służbową odebrał Starosta Powiatowy w Zbarażu dnia 2 stycznia 1929.

66

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 14.385/28.

Ogłoszenie.

Mozes Wolf 2 im. Silberg, kupiec zamieszkały w Rosenheim (Bawarja) uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego „Silberg" na nazwisko „Fichtmann".

Wojewoda: **Moszyński** w. r.

67

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 17.378/28. Lwów, dnia 7 stycznia 1929.

Orzeczenie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem uchwalone przez Radę Kasy, na posiedzeniu w dniu 18 listopada 1928 następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Brodach:

1) zmianę § 19, 28, 35, 36, 44, 61 i 62 statutu Kasy wprowadzając 17 grup zarobkowych z najniższą dzienną ustawową płacą w I grupie zł. 0·75 i najwyższą płacą ustawową dzienną w grupie XVII zł. 20·75.

2) zmianę § 27 w kierunku podwyższenia kosztów środka pomocniczego przeciwko zniekształceniu i kalectwu do wysokości zł. 207·50

3) poprawkę ustępu ostatniego § 109 przez skreślenie końcowych słów „do właściwych sądów cywilnych" a wstawienie w to miejsce słów: „do właściwych władz administracyjno-politycznych".

Zmiany powyższe obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Brodach od dnia 15 stycznia 1929.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** m. p.

68

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 16345/28. Lwów, dnia 18 grudnia 1928.

Ustalenie wartości świadczeń w naturze.

Do Pana Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Trembowli.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 i 19 II ustawy z dnia 19 maja 1920 o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) ustala wysokość świadczeń w naturze miarodajną dla określenia zasiłków pieniężnych i składek w okręgu Powiatowej Kasy Chorych w Trembowli jak następuje:

I Dla służby domowej (prócz płacy w gotówce);
1) wikt i mieszkanie miesięcznie . . . 35 zł.
2) wikt, mieszkanie i odzież miesięcznie . 45 zł.

II Dla dozorców domów:
1) mieszkanie i inne świadczenie osób trzecich 10 zł.

III. Dla służby i pracowników zakładów gastronomicznych, przemysłowych i handlowych (kucharze i kelnerzy, służby, czeladnicy, pomocnicy handlowi i t. p,) wynagradzanych oprócz płacy w gotówce względnie nie pobierających żadnej płacy tylko świadczenia w naturze:

1) wikt i mieszkanie miesięcznie . . 45 zł.
2) wikt, mieszkanie i odzież miesięcznie 60 zł.

Powyżej ustalona wartość świadczeń w naturze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1929.

IV. Wartość świadczeń w naturze dla pracowników rolnych, leśnych oraz przemysłowo-rolnych i przemysłowo-leśnych została ustalona tut. okólnikiem Nr. 61 z dnia 24 czerwca 1924 L. 1.962/24.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

69

Obwieszczenie

Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z dnia 12 stycznia 1929 L. ZP. 150 w sprawie koncesji na domową aptekę publiczną w Szczurowicach.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 (Dz. P. P. Nr. 5 z roku 1907) Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Dr. Daniel Berlas lekarz, wniósł do Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na domową aptekę publiczną w Szczurowicach pow. Radziechowskiego.

Urząd Wojewódzki wzywa osoby, któreby się czuły zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa w Radziechowie.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę: **Dr. Salak** w. r.
Naczelnik Wydziału.

70

Starostwo powiatowe w Tarnopolu.

L. 58446/28/3. Tarnopol, dnia 19 stycznia 1929.

Obwieszczenie.

Dyrekcja Kolei Państwowych we Lwowie odniosła się pismem z dnia 8 listopada 1928 Nr. 73991/III 1928 do Starostwa powiatowego w Tarnopolu z żądaniem zajęcia drogą wywłaszczenia gruntów, położonych w gminach katastralnych: TARNOPOL i ŁOZOWA, na cele budowy zasłon odśnieżnych na lokalnej linji kolejowej TARNOPOL—ZBARAŻ.

W związku z powyższem podaję do powszechnej wiadomości, że zarządzam na zasadzie § 21 ustawy z dnia 18 lutego 1878 r. Dz. u. p. Nr. 30 rozprawę wywłaszczeniową, która odnośnie gruntów gminy katastralnej TARNOPOL odbędzie się w dniu **21 lutego 1929 r.** o godzinie 10-tej przed południem na stacji kolejowej w Tarnopolu, odnośnie zaś gruntów gminy katastralnej ŁOZOWA w dniu **22 lutego 1929 r.** o godzinie 10-tej przed południem w Urzędzie gminym w Łozowej.

Dotyczące plany wykupna gruntów, wykazy zapotrzebowanych gruntów i wykazy właścicieli gruntów będą w myśl § 14 cytowanej ustawy wywłaszczeniowej wyłożone w Magistracie król. miasta Tarnopola i w Urzędzie gminnym w Łozowej przez 14 dni t. j. w czasie od dnia 28 stycznia 1929 r. do dnia 10 lugo 1929 r.

Ewentualne zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu należy wzosić pisemnie lub ustnie w powyższym czasokresie do Starostwa powiatowego w Tarnopolu, najpóźniej zas w czasie rozprawy wywłaszczeniowej.

Starosta powiatowy:
w z. **Woroszyński** w. r.

71

Wydział powiatowy w Brzeżanach.

Lwp. 6469/28. Brzeżany, dnia 24 grudnia 1928.

Obwieszczenie.

Wydział powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości interesowanych, że uchwałą Rady powiatowej z dnia 23 listopada 1928 Nr. 28, zatwierdzoną przez Pana Wojewodę Tarnopolskiego reskryptem z dnia 4 XII. 1928 L. SOP/SO. 12150/28, wprowadzone zostały na rok 1929/30 dodatki powiatowe od patentów akcyzowych na wyrób w wysokości 100%, zaś na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych w wysokości 200% opłaty Państwowej.

Przewodniczący Wydziału powiat.
Starosta powiatowy:
Wojciech Koczyński w. r.

72

Obwieszczenie.

Wydział powiatowy w Tarnopolu podaje do wiadomości opodatkowanych w powiecie, że projekt budżetu powiatowego na rok 1929/30, wyłożony zostanie z dniem 1 lutego w biurze Wydziału powiatowego do przeglądu na przeciąg dni siedmiu tj. od 1 do 7 lutego włącznie.

Ewentualne zarzuty przeciw temu projektowi mogą być wnoszone do Rady powiatowej w ciągą następnych dni 7, tj. do 14 lutego br.

W Tarnopolu, dnia 21 stycznia 1929 r.

Przewodniczący Wydziału powiatowego:
Starosta: **Malicki** w. r.

73

L. Pr. 339/29. Tarnopol, dnia 28 stycznia 1929.

Komunikat

w sprawie udostępnienia ludności bezpłatnego przeglądania Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego.

Podaje się do publicznej wiadomości, że stosownie do postanowień § 6 go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 72 poz. 648) Tarnopolski Dziennik Wojewódzki wyłożony jest do bezpłatnego przeglądania przez interesowane osoby:

1) w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu: w poczekalni Wojewody i w biurze informacyjno-podawczem;

2) w Starostwach powiatowych: w pokoju przyjęć Starosty i w biurze informacyjno-podawczem;

3) w Urzędach powiatowych związków komunalnych i w magistratach miast (gmin miejskich): w poczekalni albo w biurze informacyjno-podawczem;

4) w Urzędach gminnych: w poczekalni, biurze sekretarza lub pisarza gminnego.

Dzienniki Wojewódzkie można przeglądać w poczekalniach i pokojach przyjęć w godzinach przyjęć i posłuchań, w biurach zaś informacyjno podawczych i innych przez cały czas trwania otwarcia tych biur, tj. w godzinach urzędowych.

Tabliczki informacyjne, wskazujące gdzie i w którym pokoju (biurze) można przeglądać Dzienniki Wojewódzkie, umieszczone są przy wejściu do urzędów.

Wojewoda w z.: **Siedlecki** w. r.
Wicewojewoda.

74

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 65 ustawy z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. U. Rz. P. za 1926 r.) Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu udzielił w miesiącu listopadzie i grudniu 1928 r. zezwoleń na przeprowodzenie parcelacji większych posiadłości ziemskich:

L. p.	Nazwa objektu	Nazwa powiatu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Popowce	Brody	Mieczysław Parelski	285,6690	31/XII 1929
2.	Hleszczawa	Trembowla	Gr.-kat. Probostwo w Suszczynie	0,8576	30/VI „
3.	Chodaczków Mały	Tarnopol	Marja Hangwitz	34,7508	30/VI „
4.	Ludwikówka	Tarnopol	Leon Zubrzycki	108,6584	30/VI „
5.	Mużyłów	Podhajce	Franciszek Bocheński	166,4309	31/XII „
6.	Nastasów	Tarnopol	Rzym.-kat. Probostwo w Nastasowie	30,0731	30/VI „
7.	Strychaniec	Brzeżany	Chaja i Mindla Grad, Jakób Goldman i Pinkas Ostersetzer	147,4102	31/XII „
8.	Mikulińce	Tarnopol	Józefa z Konopków Reyowa	2,8260	30/VI „
9.	Sabatówka	Brzeżany	Jadwiga i Tadeusz Wohlfart	68,9507	30/VI „

75

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11/VIII 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706, Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punkt 1 — 4 art. 50 i art. 51 i 71 ustawy z dnia 28/XII 1925 r. (poz. 1, Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu zatwierdził w miesiącu listopadzie i grudniu 1928 r. projekty dotyczące parcelacji gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa objektu	Nazwa powiatu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	dodatkowych
1.	Ujście Biskupie	Borszczów	Ks. Izydor Hankiewicz, Tatjana z Jaremów Roga	2	—	1
2.	Załucze	Borszczów	Celina i Dawid Kimelman	2	1	—
3.	Ułaszkowce	Czortków	Gr.-kat. Probostwo	12	1	12
4.	Kociubińczyki	Kopyczyńce	Gr.-kat. Probostwo	5	—	7
5.	Tadanie	Kamionka Str.	Józef Bartmański	43	10	8
6.	Niskołyzy	Buczacz	Józef Menczel	36	—	30
7.	Suchodól	Kopyczyńce	Ksawery Korytko	393	48	94
8.	Łukawiec	Zborów	Damian Udrycki	44	1	25
9.	Turówka	Skałat	Cecylja i Dr. Jan Rozwadowscy	243	42	60
10.	Barysz	Buczaz	Gr.-kat. Probostwo	2	—	1
11.	Wasylkowce	Kopyczyńce	Stanisław Ujejski	64	12	51

12.	Jagielnica Stara	Czortków	Antoni Lanckoroński	112	22	41
13.	Muszkarów	Borszczów	Paweł Sapieha	61	2	44
14.	Kupczyńce-Denysów	Tarnopol	Kurt i Gerda Longardt	82	11	56
15.	Manajów	Zborów	Gr.-kat. Probostwo	2	—	1
16.	Nastasów	Tarnopol	Gr.-kat. Probostwo	4	—	3
17.	Kokutkowce	Tarnopol	Helena Leszczyńska	94	10	12
18.	Siemiankowce	Czortków	Roman Zefiryn 2-im. Ochocki	1	2	—
19.	Stryjówka	Zbaraż	Gr.-kat. Probostwo	0.57	—	1
20.	Mikulińce	Tarnopol	Gr.-kat. Probostwo	0.57	1	—
21.	Ludwikówka	Tarnopol	Ks. Michał Siłeńko, Zofja Kamińska	0.57	1	—
22.	Sokołów	Buczacz	Marja z Wolańskich Bogucka	11	4	—
23.	Krzywki	Tarnopol	Józefa Reyowa	3	—	1
24.	Chomiakówka ad Biały Potok	Czortków	Jadwiga z Padlewskich Horodyska	21	6	21
25.	Litiatyn	Brzeżany	Karol Wojciechowski	1	—	4
26.	Biały Potok	Czortków	Marcelina z Pieńczykowskich Zangenowa	9	—	1
27.	Chodaczków Mały	Tarnopol	Ziemski Bank Kredytowy	36	3	23
28.	Chomiakówka	Czortków	Rzym.-kat. Probostwo	3	—	3
29.	Gusztyn	Borszczów	Wawrzyna z Żukowskich Fabricius i Jadwiga z Fabriciusów Pollo	4	—	6
30.	Żaków-Woroniaki	Złoczów	Konwent OO. Bazyljanów	29	2	15
31.	Myszków	Zaleszczyki	Bronisława Albinowska	81	7	32
32.	Nowosiółka	Borszczów	Michał i Marja Baworowscy	3	—	2
33.	Rydoduby	Czortków	Marcelina Zangerowa	12	1	7
34.	Mykietniki	Brody	Dawid Reiser i Majer Gerschen Reiser	2	1	1
35.	Kołtów	Złoczów	Zofja z Baworowskich Gołuchowska	2	1	1
36.	Romanowe Sioło	Zbaraż	Samuel Szulbaum	5	1	1
37.	Byczkowce	Czortków	Gr.-kat. Probostwo	3	—	2

76

L. AD. 12602/28.

Komunikat.

Oficer przeglądowy w Białymstoku zgubił dowody tożsamości koni serja B. Nr. 396.558 do 396 700 włącznie.

W razie zgłoszenia się właściciela konia z jednym z zgubionych dowodów należy takowy zatrzymać i przesłać niezwłocznie Starostwu powiatowemu z odpowiednim protokołem.

77

Do L. AD. 53/29.

Komunikat.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zmieniło nazwę „P. K. U. Bielsko“ na „P. K. U. Bielsko na Śląsku“ oraz „P. K. U. Bielsk“ na „P. K. U. Bielsk-Podlaski“ a to celem odróżnienia tych P. K. U. przez władze wojskowe i cywilne.

78

Komunikaty pocztowe.

W agencji pocztowej Hałuszczyńce powiat Skałat zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych.

Z dniem 1 lutego 1929 uruchomiono w miejscowości Szczurowice powiat Radziechów agencję pocztową 2 stopnia we wszystkich działach służby pocztowej. Z tego powodu przydzielono gminę Szczurowice do miejscowego, zaś gminy Strzelmicze, Smarzów i Romanówka Szczurowiecka do zamiejscowego okręgu doręczeń tej agencji, wydzielając je równocześnie z zamiejscowego okręgu doręczeń Urzędu pocztowego Leszniów.

Z dniem 1 lutego 1929 uruchomiono w miejscowości Petlikowce Stare powiat Buczacz agencję pocztową 2 stopnia we wszystkich działach służby pocztowej. Z tego powodu przydzielono gminę Petlikowce Stare do miejscowego, zaś gminy Petlikowce Nowe, Ossowce, Bielawińce, Bobulińce, Dobropole, Kujdanów i Kurdwanówka do zamiejscowego okręgu doręczeń tej agencji, wydzielając je równocześnie z zamiejscowego okręgu doręczeń Urzędu pocztowego Buczacz.

79

Komunikat kolejowy.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Komunikacji z dnia 3 sierpnia 1927 Nr. V 5476/16/27 przenosi się z dniem 1 lutego 1929 przystanek osobowy „Rokiety“ położoy między przystankiem Obydów i Strychanka na linji Sapieżanka-Krystynopol z klm. 17.01 do klm. 15.960.

Równocześnie znosi się z dniem 1 lutego 1929 przystanek osobowy „Dobrotwór“.

Sprzedaż biletów odbywać się będzie w przystanku.

Bagaż będzie przyjmowany do przewozu za opłatą w stacji przeznaczenia.

80

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. RW. 316. Tarnopol, dnia 23 stycznia 1929.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 do 15 stycznia 1929 r.

1. Nosacizna — (Malleus)

Pow. Złoczów: Bortków, Firlejówka, Kniaże, Kotłów, Lackie Wielkie, Mitulin, Olszanica, Płuhów, Poczapy, Remizowce, Sokołówka, Trościaniec mały, Usznia, Wicyn, Zulice
„ Podhajce: Litwinów, Nowosiółka.

2. Wąglik — (Antrax)

Pow. Borszczów: Cygany, Iwanków
„ Przemyślany: Podhajczyki, Wypyski
„ Trembowla: Zazdrość.

3. Szelestnica — (Gangraena emphysematosa)

Pow. Buczacz: Lackie
„ Podhajce: Jabłonówka, Korzowa

4. Różyca świń — (Erysipelas suum)

Pow. Zbaraż: Krasnosielce, Lubjanki niższe.

5. Pomór i zaraza świń — (Pestis—Septicaemia suum)

Pow. Kopyczyńce: Kociubińce
„ Radziechów: Stołpin, Trójca.

6. Wścieklizna — (Rabies)

Pow. Brody: Brody
„ Brzeżany: Horodyszcze
„ Radziechów: Rudenko ruskie
„ Skałat: Grzymałów, Huta Kraśn., Kałaharówka
„ Tarnopol: Kozłów
„ Zbaraż: Palczyńce: Szyły
„ Zborów: Zborów.

81

Powiatowy Zarząd drogowy w Brzeżanach.

L. 45/VIII. Brzeżany, dnia 15 stycznia 1929.

Ogłoszenie przetargu publicznego.

Powiatowy Zarząd drogowy w Brzeżanach rozpisuje przetarg publiczny na dostawę w roku 1929 tłucznia i kamienia do konserwacji gościńców wojewódzkich oraz dróg powiatowych i dojazdów kolejowych w obrębie powiatu Brzeżany.

Przetarg odbędzie się dnia **12-go lutego 1929** w biurze Powiatowego Zarządu drogowego w Brzeżanach.

Warunki dostawy i ilość mającego się dostawić materjału oraz wzór oferty są do przejrzenia w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie drogowym w Brzeżanach.

Oferty pisemne, sporządzone ściśle wedle wzoru — bez żadnych zmian, mają być wniesione do Powiatowego Zarządu drogowego w Brzeżanach w zapieczętowanych i zalakowanych kopertach z napisem „Oferta do przetargu na dostawę tłucznia“ najpóźniej do godziny 11-tej w dniu wyżej podanym.

Oferty mają obejmywać odcinki dróg podanyc w przedmiarze — odcinki te nie mogą być zmienione.

Do oferty należy dołączyć próbkę kamienia i dowód na złożone wadjum w Kasie Skarbowej lub K podręcznej Powiatowego Zarządu drogowego w Brzeżanach w gotówce lub papierach wartościowych przydatnych za wadja i kaucje w wysokości 5% sumy oferowanej.

Oferty nie odpowiadające warunkom rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z 31/VII 1926 L. III 396/26 lub złożone po upływie terminu nie będą rozpatrywane.

O ile komisja przetargowa uzna za stosowne, może po sprawdzeniu ofert przeprowadzić dodatkowy przetarg ustny między wybranymi przez siebie oferentami.

Powiatowy Zarząd drogowy zastrzega sobie dowolny wybór ofert bez względu na wysokość cen oferowanych.

Kierownik Powiat. Zarządu drogowego:
Inż. W. Weigel.

82

L. 131.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Tarnopolu

ogłasza

PRZETARG

na dostawę kamienia łamanego i szutru z kamieniołomów miejscowych i zamiejscowych na odbudowę i konserwację dróg powiatowych dnia 5 lutego 1929 z terminem wnoszenia ofert do godz. 9-ej **5 lutego b. r.**

Warunki dostawy oraz wzór ofert do przejrzenia w godzinach urzędowych w Pow. Zarz. Drog. w Tarnopolu, ul. Kościuszki l. 3.

Kier. Pow. Zarz. Drog. Przew. Wydz. Pow.
Inż. Karol Wolf m. p. Starosta: **Malicki** m. p.

83

Urząd Wojewódzki Tarnopolski.
Dyrekcja Robót Publicznych.

Do L. DRP/IV-949 ex 1929. Tarnopol, dn. 30 stycznia 1929.

Komunikat.

Urząd Wojewódzki Dyrekcja Robót Publicznych w Tarnopolu zawiadamia, że ogłoszony do L. IV-13597 ex 1928 z dnia 4 stycznia 1929 przetarg publiczny na dostawę tłucznia (żwiru) i kamienia do konserwacji dróg państwowych i dojazdów kolejowych, sprowadzanego kolejami z łomów lub szutrowisk znajdujących się poza obrębem powiatów danych Zarządów drogowych został z powodu przerw komunikacji odłożony.

Powtórny przetarg odbędzie się **dnia 8 lutego** w Tarnopolu w gmachu Dyrekcji Robót Publicznych przy ul. Mickiewicza 26, II. piętro o godzinie 11-tej.

Terminy i miejsca przetargów na dostawy miejscowe zostają niezmienione.

Również niezmienione pozostają warunki i zastrzeżenia zawarte w uprzedniem ogłoszeniu przetargu.

Dyrektor: **(—) Inż. Burgielski.**

E. RUCH SŁUŻBOWY.

84

Ruch służbowy na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym referendarza w VII. st. sł. Stefana Rudnickiego ze Starostwa powiatowego w Czortkowie w obręb Województwa Warszawskiego oraz referendarza w VIII. st. sł. Mikołaja Waissa ze Starostwa powiat. w Zaleszczykach w obręb Województwa Poleskiego.

Wojewoda Tarnopolski zamianował prowizorycznych lekarzy powiatowych w VIII. st. sł. Dra Henryka Marjana Salzmana w Starostwie pow. w Skałacie i Dra Stanisława Zielińskiego w Starostwie pow. w Kopyczyńcach lekarzami powiatowymi w VIII. sł. sł.;

przyjął Dra Marjana Poźniaka w charakterze kontraktowego zastępcy lekarza powiatowego za wynagrodzeniem wedle VIII. grupy i przydzielił go do służby w Starostwie pow. w Tarnopolu;

przeniósł adjunkta kancelaryjnego w IX. st. sł. w Starostwie pow. w Buczaczu Józefa Bergera z dniem 31 stycznia 1929 w stan spoczynku;

zwolnił praktykanta II. kategorji w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Edwarda Misiewicza na jego własną prośbę z dniem 31 stycznia 1929 od dalszej służby przygotowawczej.

Etat Ministerstwa Skarbu.

Prezes Izby Skarbowej Lwowskiej: przypuścił w miesiącu grudniu 1928 do służby przygotowawczej dla kandydatów na stanowiska urzędników administracyjnych II. kat. w XI. st. sł. Kotlińskiego Józefa i przeznaczył go do służby w Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopol. Państwowych w Tarnopolu, Oliwę Stanisława i przeznaczył go do służby w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Radziechowie;

przypuścił do służby przygotowawczej dla kandydatów na stanowiska urzędników rachunkowo-kasowych II. kat. w XI. st. sł. Wojnara Emila i przeznaczył go do służby w Kasie Skarbowej w Złoczowie, Zajączkowskiego Zdzisława i przeznaczył go do służby w Kasie Skarbowej w Tarnopolu;

przyjął w charakterze pomocniczego woźnego w XVI. st. sł. Iłowskiego Michała i przeznaczył go do służby w Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Czortkowie, Farynę Konstantego i przeznaczył go do służby w Kasie Skarbowej w Tarnopolu;

przeniósł referendarza w VII. st. sł. Madeja Jana z Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Czortkowie do Wydz. IV. Izby Skarbowej, referendarza w VII. st. sł. Muszyńskiego Sebastjana z Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państw. w Kołomyji do Urzędu Skarbowego Akcyz i Monop. Państw. w Czortkowie, praktykanta na stanowisko administracyjne II. kat. w XI. st. sł. Pakułę Władysława z Wydż. II. Izby Skarbowej do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Tarnopolu;

przeniósł w stan spoczynku z dniem 31 grudnia 1928 komisarza kontroli skarbowej w IX. st. sł. Lisa Józefa z rejonu Skałat, rewidenta kontroli skarbowej w XI. st sł. Pietrzykowskiego Jana z rejonu Kamionka Strumiłowa.

Mianowani przez Prezesa Lwowskiej Dyrekcji Ceł:

1) rewident celny Galuchowski Łucjan inspektorem celnym w VIII. st. sł. przy Urzędzie celnym w Podwołoczyskach,

2) rewident celny Pląder Jan z Urzędu celnego w Husiatynie inspektorem celnym w VIII. st. sł.,

3) poborca celny Korab Józef z Urzędu celnego w Skale n/Zbr. adjunktem celnym w IX. st. sł.

4) prowiz. adjunkt celny Paszyński Michał z Urzędu celnego w Podwołoczyskach zamianowany stałym w tym samym stopniu służbowym.

Etat Ministerstwa Rolnictwa.

Wojewoda Tarnopolski zamianował praktykanta I. kat. w państw. służbie ochrony lasów w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu inż. Stanisława Heilmanna prowizorycznym komisarzem ochrony lasów w VIII. st. sł.

Etat Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W Miejscowym Urzędzie Miar w Tarnopolu: legalizator w IX. st. sł. Ludwik Huber mianowany z dniem 1 stycznia 1929 legalizatorem w VIII. st. sł.

Etat Ministerstwa Reform Rolnych.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu przyjął w miesiącu grudniu 1928 r. na służbą kontraktową do Okręgowego Urzędu Ziemskiego Zbigniewa Chilewskiego w XI. st. sł. i do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu Marjana Staraka w XII. st. sł. oraz zwolnił ze służby na własną prośbę pracownika kontraktowego Jana Łańcuckiego w IX. st. sł. i praktykanta prowizorycznego Jana Stojewskiego w XI. st. sł.

Etat Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

I. mianowani: st. of. poczt. I. kl. w VIII. st. sł. Antoni Wysocki st. of. p. I. kl. w VII. st. sł. w Brzeżanach, st. of. poczt. II. kl. Karol Kruczek st. of. p. I. kl. w VIII. st. sł. w Tarnopolu, st. of. poczt. II. kl. Teodor Dorożowski st. of. p. I. kl. w VIII. st. sł. w Tarnopolu, st. of. p. II. kl. Stefan Szyrski st. of. p. I. kl. w VIII. st. sł. w Tarnopolu, ofic. poczt. Eustachy Maciejowski st. of. p. II. kl. w IX. st. sł. w Tarnopolu, asyst. poczt. Władysław Homik oficjał. poczt. w Trembowli, asyst. p. Włodzimierz Chładziński of. p. w Tarnopolu, asyst. p. Adam Gorczak of. p. w Brodach, asyst. p. Józef Posadowski of. p. w Czortkowie, asyst. p. Roman Wrona of. p. w Jazłowcu, urz. p. XII. st. sł. Stefanja Wojtowicz asyst. p. w Sokołówce k. Ożydowa, prakt. p. Ludwik Górski asyst. p. w Mielnicy, zast. siła urzęd. Zygmunt Danecki kontr. kier. urzędu p. w VI. kl. w Tarnorudzie, praktykantem pocztowym z poborami XI. st. sł. Zygmunt Motzek w Tarnopolu, w XII. st. sł. Jan Dziedzic i Gustaw Machl w Zborowie.

II. Przeniesieni: prakt. poczt. Tytus Bilinkiewicz z Szczerca k. Lw. do Zaleszczyk.

III. Zwolnieni: Rozwiązano stosunek służbowy z kierown. pośrednictwa Tomaszem Bortnikiem w Ihrowicy k. Tarnopola.

F. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

85

Unieważnienia dokumentów.

Antoni Gaik emerytowany urzędnik rachunkowy X. st. sł. zamieszkały we Włodzimierzu Wołyńskim unieważnia zgubioną w październiku 1928 legitymację kolejową wydaną przez Urząd Wojewódzki w Tarnopolu pod Nr. 7 z roku 1924.

Olszewski Stanisław, starosta w Podhajcach unieważnia zgubioną dnia 12 grudnia 1928 w drodze z Warszawy do Podhajec legitymację kolejową wydaną przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych za Nr. 17.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.